

WUORIKAUTISET 5/06 ESITTÄÄ

VUORIMIESKILLAN
RAPUJUHLA

PUHUMME
NORJAA!

WUORI
DVD

PÄÄKIRJOITUS

Kuinka ollakaan, on lehden visuaalinen ilme siirtynyt nyt politiikasta vedenalaiseen maailmaan. Rapujuhlien innostamana olenkin kerännyt näiden kansien väliin enemmän ja (suurimmalta osaltaan) vähemmän aiheeseen liittyvää materiaalia. Ilokseni voin todeta että tässä numerossa myös rakkaat vuorifuksimme ovat avanneet sanaisen arkkunsa. Syyslukukauden edetessä onkin mukavaa saada uutta verta mukaan lehden tekoon. Toivottavasti saamme kuulla lisää fukseista seuraavissakin numeroissa. Ainakin lisämateriaalin kannalta artikkelit ovat varsin tervetulleita.

Varmaankin fuksit ovat saaneet kuulla aiheesta liikaakin - aika siirtyä asiassa eteenpäin.

Kuluneen syksyn vauhdikkaisimpiin juhliin kuuluneet Vuorimieskillan järjestämät rapujuhlat, joihin tämä numero keskittyy osittain. Ilman ymmärtäväistä Isäntää ja Emäntää, ei näistäkään juhlista olisi varmasti tullut mitään. Iso kiitos kuuluu myös kaikille muillekin auttajille. Toivottavasti kaikilla oli yhtä hauskaa kuin allekirjoittaneella (varsinkin kuvia ottaessa). Onpahan jotain kerrottavaa kavereille. Siis edellyttäen että muistaa juhlista mitään.

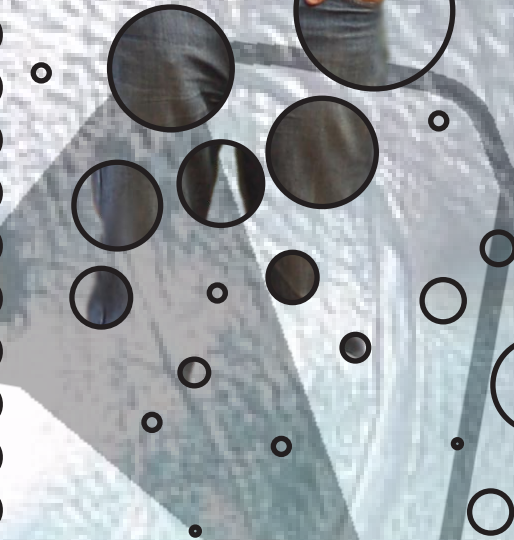
Hyvin alkanutta syksyä ei kuitenkaan kannata juhlia aivan liikaa. Yllättäen tentit ovat jo aivan nurkan takana, eikä joulukaan ole kaukana. Muistakaa siis vilkaista välillä oppikirjojakin. Yritän itsekin käydä koulua, minkä muilta töiltäni ja harrastuksiltani ehdin. Syksyn aikana tulee kuitenkin vielä monia tapahtumia, muun muassa killan vuosijuhlat. Tekemistä riittää siis aivan tarpeeksi koko raadille, mutta luvassa on varmasti ikimuistoisia tapahtumia. Älkää missään tapauksessa siis jättäkö niitä väliin!

Päätän tämän pääkirjoituksen suunnitellen jo seuraavaa jouluisia numeroa. Siihen asti, hyvää syksyn alkua kaikille!

*

Markus Nuotto

Päätoimittaja

SISÄLLYSLUETTELO

SIVU 2

PÄÄKIRJOITUS

SIVU 3

SISÄLLYSLUETTELO

SIVU 4

PUHIKSEN
TERVEHDYS

SIVU 5-8

KTK-
EXQU

SIVU 9

FUKSIKYSELY

SIVU 10-11

KÄYTÖKSEN
KULTAINEN
KÄSIKIRJA

SIVU 12-17

RAPUJUHLAT

SIVU 18-21

BB @
KILTIS

SIVU 22-23

LUONTO-
NURKKAUS

SIVU 24-25

METRO-
KIERRÖS

SIVU 26

FUKSIT
KERTOVAT

SIVU 27

MIEHENI
ON

TEEKKARI

TOIMITUS:

PÄÄTOIMITTAJA: MARKUS NUOTTO MARKUS.NUOTTO@TKK.FI
TOIMITTAJAT: MINNA ALANTIE, PILVI HIETANEN, JANI JANSSON,
JUSSI LYYTINEN, KAISA MIETTINEN
KIITOKSET: VUODEN RAPU

JULKAISUJA/OSOITE: VUORIMIESKILTA RY / WUORIKAUTISET
VUORIMIEHENTIE 2, 02150 ESPOO
PAINOPAIKKA: OTAMEDIA, ESPOO

PUHIKSEN TERVEHDYS

On se aika vuodesta, kun vettä sataa, lehdet alkavat tippua puista ja muutenkin on synkkää ja ikävää. Piristystä syksyyn on kuitenkin ollut tarjolla niin sitsien, kuin liikuntatapahtumienkin merkeissä. Ja onhan killan vuoden päätapahtuma vuosijuhlat vielä edessä.

TKK on jälleen muokkaamassa tutkintorakenteitaan, tällä kertaa lähinnä kandiohjelmien osalta. Kandiohjelmien määrää tullaan supistamaan viiteen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että meidät yhdistetään Puunjalostus- ja Kemiantekniikan kanssa. Uudistus tosin koskee vain kandiohjelmiä, joten kiltamme asema ei tästä hetkahda mihinkään. TKK:lle haetaan vastakin lukemaan Materiaalitekniikkaa. Uusille fukseille tosin tulee olemaan pakostikin huomattavasti enemmän kemiaa, kuin nykyisillä. Sen tarpeellisuudesta voidaan sitten olla montaa mieltä.

Vuodesta on tässä vaiheessa jäljellä enää alle 10 viikkoa. Pian on aika valita uusi raati ja siirtää valta ja vastuu heille. Minulta on viime aikoina kyselykin tihenevään tahtiin, että joko on haikea olo, kun joutuu jättämään raatihommat taakseen. Tähän vastaus yhä edelleen on, että ei ole. Tämä ei johdu siitä, ettenkö pitäisi siitä mitä teen, päin vastoin. Nyt on vaan vielä niin paljon järjesteltävää koskien juuri vuosijuhlia, ettei kerkeä tulemaan. Mikäli nyt vielä tätä lukiessasi mietit, että pitäisikö ensi vuoden raatiin lähteä, niin voin kyllä kahden vuoden kokemuksella suositella. Tämä aika on ollut erittäin antoisaa kaikin puolin. Olen saanut kokemusta organisoimisesta ja johtamisesta, sekä saanut paljon hyviä ystäviä, myös yli kiltarajojen.

Hyvää loppusyksyä,

Puhiksenne Marko

KTK-EXQU

Tämä artikkeli kertoo Kalliotekniikan kerho ry:n järjestämästä retkestä, jossa olivat osallisina kerhon jäsenistä kahdeksan. Kalliotekniikan kerho on Vuoriteollisuusosastolla ja Materiaali- ja kalliotekniikan osastolla toiminut toinen ammattiainekerho, joka on perustettu vuonna 1980. Tällä hetkellä kerho hakee paikkaansa maailmasta ja onkin nyt sijoittunut niin materiaalitekniikan kuin rakennus- ja yhdyskuntatekniikan osaston välimaastoon. Jäsenistöön kuuluu vuorimiesten lisäksi nykyisin myös raksalaisia. Kerholla on viime aikoina ollut lähes vuosittain pitempi opintoretki alan yrityksiin, Suomessa ja ulkomailla. Viimeisimmän ulkomaan ekskursion kohteena oli Amerikan Yhdysvallat. Suunnitteilla on ollut yhteisproduktio Vuorimieskillan ja Metallikerhon kanssa killan 60-vuotis juhluvuonna. Nykyisille vuorifukseille tiedoksi, että kerhon toimintaan voi liittyä, vaikka ei kalliopuolta luekaan. Riittää, kun kiviäkin kiinnostaa.

Yhteystiedot: ktk@list.tky.fi
<http://ktk.tky.fi>

Kalliotekniikan pitempi ekskursion

Kahdeksan louhijaa laitettiin Leppäsen inva-taksiin ja lähetettiin nelostietä pitkin kohti keskisempaa Suomea. Ajovuoroja ei sen kummemmin arvottu, vaan kaikki sai retken ainoan naispuolisen jäädessä ilman. Alkoi Kalliotekniikan kerhon pitempi ekskursion.

Lähtöpäivän sää oli mitä loistavin, aurinko ei paistanut eikä ollut mitenkään erityisen lämmin. Tissilehdet jätettiin ostamatta heti alkumatkassa ja porukka keskittyi lukemaan lähinnä iltapäivälehtien urheilusivuja. Omien laskujeni mukaan matkalla Vihtavuoreen syntyi likemmäs sata tunnelimetriä. Ja oli odotettavissa, kun ekskukohteena on Forciti, että länsimetro laajeneekin yhdessä illassa.

Puuduttavien kalvosulkeisten sijaan esitelmointi koostui ammattimaisista näkökulmista mitä liittyy räjähdysaineiden valmistukseen ja käyttöön. Juttutuokion jälkeen seurasi tehdaskierros, kännykät suljettiin ja sytkien käyttö kiellettiin. Hallissa oli valtaisia ompelukoneita muistuttavia laitteita, joidenka

parissa puursivat naiset. Paikassa valmistettiin sähkönallega. Sen enempää ihmettelemättä pyyhälsimme keskelle metsää siellä sijaitsevaan kotikokin kemiittiasemaan. Tehdasesittelyn jälkeen pääsimme näkemään räjähdysainevalmistusprosessia hieman isommassa mittakaavassa. Koska valokuvaaminen alueella oli kiellettyä, ei tähänkään reportaasiin voi liittää nähtyä.

Nitraattipölyjen huuhtomiseen oli varattu oma aikansa. Lisää huuhdottavaa aiheutti savusaunasta tarttunut noki, minkä pystyi hujuttamaan Kuusaakoskessa tai altaassa jossa oli kuplivaa vettä. Sisuskalut puhdistettiin kotimaisilla panimotuotteilla.

Illallisen kodassa meille tarjoili Minna. Viini virtasi eikä konjakkia mittailtu. Kodasta siirryttiin tietysti jatkoille. Jatkoilla tarjolla oli lisää mallasjuomaa ja isäntämme poistuessa jatkettiin väkevillä. Tai ainakin jotkut jatkoivat.

Mutta koska aamupala oli aikainen, oli Minna päästettävä unille. Ei se tehnyt huonoa retkeilijöillekään. Hyvänyönjuomat otettiin kortteeriin mukaan. Matkan senioria reissun päällä oleminen oli väsyttänyt kuitenkin niin paljon, että ensimmäiset torkut hän otti eteisen nojatuolissa ja siirtyi siitä yhden makuuhuoneen nojatuoliin. Majoittujia tämä ei tietystikään haitannut ennen kuin seniori löytyi pihalta oveen koputtamasta. Oma huone ja sänky olivat kaiketi olleet kadoksissa.

**Viini virtasi,
eikä konjakkia
mittailtu.**

u Toinen päivä

a

o

o

Aamulla oli nakki ajaa taas hieman ylemmäs, Pyhäsalmele katsomaan Euroopan syvintä kaivosta. Olimme perillä hieman etuajassa, mutta saimme hyvän mahdollisuuden tutustua paikalliseen kahvilaan ja muihin nähtävyyksiin. Olivatpa pystyttäneet alastoman naisen keskelle kylää.

Kaivokselle päästyämme aloitimme lounaalla, juurihan aamupala oli syöty. Annokset ruokalassa olivat kerrassaan kaivosmiehekkäitä. Lounaskahvit vietimme kalvoja katsellen. Saimme myös turvallisuuskoulutuksen, jonka jälkeen ei järjestetty

tenttiä. Hyppäsimme saappaisiin ja painuimme noin puolitoista kilometriä maan keskipistettä kohti.

Matka syvyyskiin vei vain siunaaman hetken 12 metrin sekuntivauhtia. Perillä oli mukava valaistus eikä kylmäkään päässyt puremaan luihin ja ytimiin. Kävimme kahvilla ravintola Retkassa ja lähdimme kiertämään huoltohallia, jossa majaili iso osa koneita. Monien mielestä kaivoksen huoltotaso muistutti ihan mitä tahansa Helsingin parkkihallia. Mykistävintä tietysti oli, että nykytekniikka oli tuonut GSM-verkon maanpinnan alapuolelle.

Mykistävä oli myöskin maanalainen murskaamo, jonka leuoissa rikkikiisukiteet kivasti kipinöivät. Murskaamolta lähdimme päiväkävelylle

kohti avointa louhosta. Pölyssä ja pimeydessä oli vaikea erottaa etäisyyksiä mutta ihan työturvallisuutta ajatellen voidaan todeta että louhokseen hyppääminen ei kannata.

Kiertelyn jälkeen tuli lähtö merenpintaa kohti raittiiseen ilmaan. Saappaista luovuttua kaikki olivat halukkaita tulemaan kaivokseen töihin ja jälleennäkemisen toivossa alueelta poistuminen. Alkon kautta ajo majoituspaikkaamme, joka oli punainen mökki järven rannalla. Kaivos oli järjestänyt illallisen juominen leirintäalueen ravintolan. Illallistamisen jälkeen mökkiin saunomaan ja juomaan olutta. Ja tietysti katsomaan CSI:a.

Kolmas päivä

Aamulla inva-taksi taas starttasi ja nokka vei kohti Iisalmea Normetin konepajalle. Se oli kerhon ensimmäinen kerta kyseenomaisen firman huostassa ja kieltämättä olo oli erittäin juhmallinen. Tamrock – tyyppisen tehdaskierroksen jälkeen tuli hetki jota oli odotettu, ajelua kaivosauto-RBO:lla. Ohimennen tietysti rikoimme mahtumisennätyksen, 10 jannua autossa ja vielä olisi hieman tilaa, vaikka parille. Harmittamaan tietysti jäi CD-soittimen puuttuminen :(

Inva-taksissa oli valitettavasti jäänyt sisävalot päälle ja akku oli kulunut tyhjiin.

joutui Koskenkorvapulloista tehty tiimalasi. Ideana oli arvata kuinka kauan aikaa nesteellä kestää valua pullosta toiseen. Tarinan mukaan toiseen suuntaan neste juoksee nopeammin, kuin toiseen. Ainoa naishenkilö matkalla jäi mittaamaan viimeistä valutusta poikien paetessa saunaan. Mittausten ja saunomisten jälkeen päädyimme pitkän ja leveän pöydän ääreen nauttimaan hienoa illallista, jälleen kerran viineineen ja konjakkeineen. Keskustelut painottuivat työasioiden lisäksi maailman menoon ja Savoan. Ja kaikilla oli tietysti hinku katsomaan Suomi – Portugal – jalkapallo – ottelua. Lahjojen jaon jälkeen hypähdys ihku-taksiimme ja päryytys Iisalmen keskusta. Matkan aikana pidettiin pienehkö kiitospuhe retken järjestäneelle varapuheenjohtajalle. Lahjontapullo kuului tietysti asiaan, eli pottu Meukowia vaihtoi omistajaa.

Iisalmessa oli miellyttävä irlantilaisyyppinen pub, jonka isolta screenilta olisi tuon tärkeän matsin nähnyt mutta sen sijaan painotus ja mielenkiinto oli erilaisissa työmahdollisuuksissa Suomessa ja ulkomailla sekä tietysti oluessa. Ottelu päättyi ja taisipa tulla tasapeli. Olut maistui hyvältä senkin jälkeen. Ja pitkään.

Väsy alkoi painaa niin isäntiämme kuin osaa matkalaisista.

Väsy alkoi painaa niin isäntiämme kuin osaa matkalaisista. Yksi matkustaja oli kuitenkin saanut kuuman vihjeen, että Villikissa olisi the place to be sinä iltana. Orkesterimme hajaantui syömään, kotiin ja tietysti sinne Villikissaan. Taisi olla baari muuttanut nimeään, koska oven yläpuolella luki Bepop. Neljän ekskulaisen yllätykseksi siellä olut maksoi vain yhden euron joten niitähän pystyi ostamaan kerralla niin paljon kun jaksoi kantaa. Soittotiedote viimeisestä mahdollisuudesta päästä majoituspaikkaan yllätti liian aikaisin ja kolme sankaria päätti tulla myöhemmin, taksilla. Inva-taksissa oli valitettavasti jäänyt sisävalot päälle ja akku oli kulunut tyhjiin. Siinä vaiheessa oli pakko ottaa mäkiartti käyttöön.

Kolme henkilöä silti jatkoi juhlintaansa aamun pikkutunneille. Tämän jälkeen tuli nälkä ja valtaisa tarve tapella ja puristella suihkulähdepatsaan rinnuksia. Taksimatkan jälkeen vielä toinen matsi nyrkkeilyä ja oman sängyn etsiminen.

Viimeinen päivä

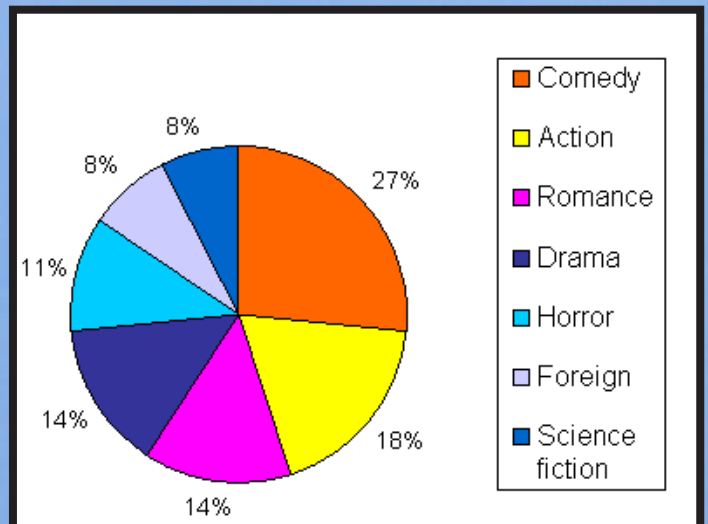
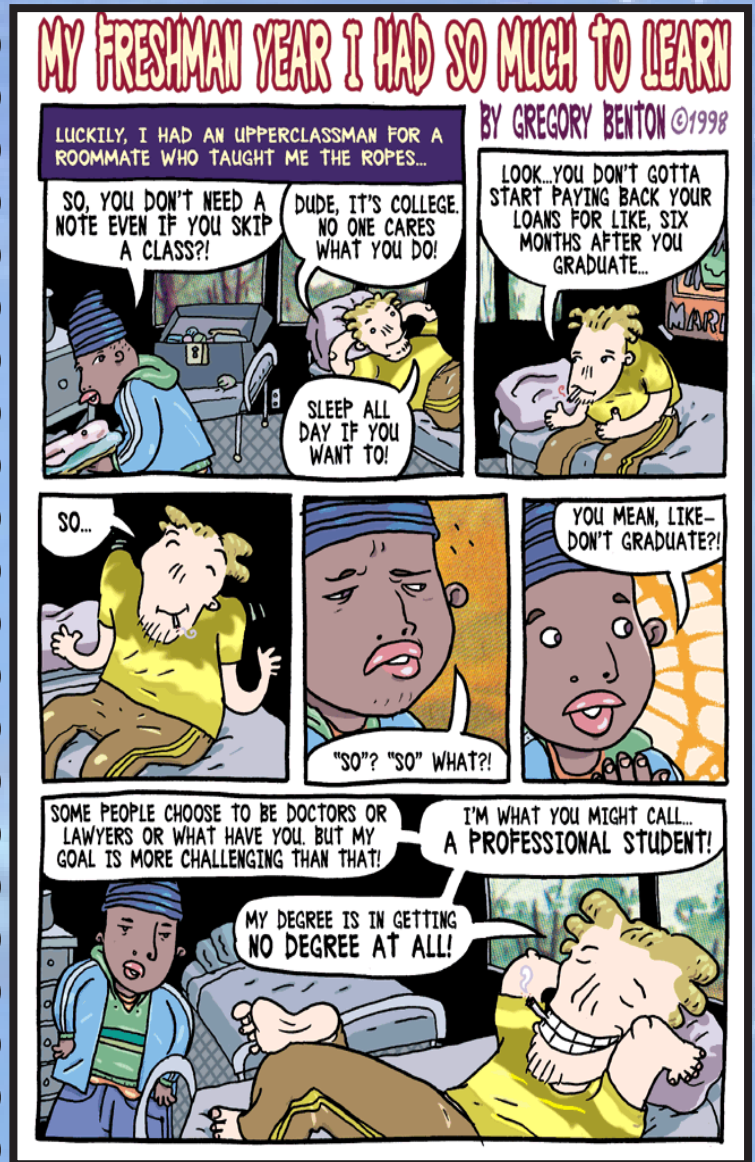
Aamulla pahaa oloa purettiin vessassa. Pitkään, hartaasti ja äänekkäästi. Lähdöllä ei sinänsä ollut kiire. Yhtään yritystä ei tällä ekskursiolla ollut enää jäljellä ja seuraava määränpää olisi Otaniemi. Aamupala nautittiin matkan varrelle osuneen ABC – huoltamon Hesburgerissa. Tai siis kaikki muut paitsi yksi nautti. Vessatauolla pienellä Nesteen huoltamolla, jossa patonki maksoi vain kaksi euroa eräs toinen matkaseuralainen lopetti heseateriasta nauttimisen ja päätti hylätä sen hansaruusupuskaan ensimmäisen antinautiskelijan viettäessä samaisessa puskassa jo toista kymmenminuuttistaan. Matkan jatkuessa taksi muuttui kaasukammioksi ja ”pasikuikalla” pellonreunalla elävästä rusnauskangesta tulikin ajattelijapatsas.

Kaikesta huolimatta päädyimme kuitenkin kehäteiden sisäpuolelle.

Olipa kiva reissu, koska seura oli mitä parhainta. Ensi vuonna uudestaan? Kiitokset ekskursiolle osallistuneille eli Natuselle, Viskulle, Simolle, Jesselle, Panulle, Paavolle ja erityisesti järjestäneelle osapuolelle eli Jussille. Minna kiittää ja kiittää :)

Minna Santie

Kuvan kaavio ei liity tapaukseen.

FUKSIKYSELY

Kiltahuoneella istuskelu on käynyt taas sietämättömäksi. Ympärillä istuu ihmisiä joita ei tunne ja jotka tiskaavat kahvikuppinsa. On siis syksy ja fuksit ovat tulleet reviiirille. Mielenkiinto heräsi ja piti ottaa oikein selvää keitä nämä sohvanvaltaajat ovat.

Selvitys alkoi lähettämällä kysely fuksien sähköpostilistalle. Tylsänä tilastotietona kerrottakoon, että vastanneista 37,5% on naispuolisia ja loput siis ukkoloita ja mielenkiintoisena havaintona kerrottakoon, että naikkosten keski-ikä oli hieman korkeampi kuin miekkosten.

Fuksit näyttävän viihtyvän Otaniemessä ilmeisen hyvin, tai ainakin ne 87,5% jotka viihtyvyydestään mitään kertoi. Loput 12,5% jättivät mielipiteensä ilmaisematta. Viihtyvyyttä tuovina asioina mainittiin killan, tapahtumien ja kavereiden lisäksi punatiili. Eräät olivat jopa kokeneet tapahtumissa jotain. Taas pystyi karvaasti toteamaan, että fuksit ovat vailla asuntoja. Tämä tietysti karsii joidenkin mahdollisuutta osallistua kampuksella tarjottaviin aktiviteetteihin.

Kavereita fukseilla näyttäisi olevan säädyttömän paljon. Onneksi kuitenkin suurimmalla osalla kaveriporukka koostuu vuorimiehistä. Surkea neljännes väitti omaavansa kavereita muista killoista mutta kyseessä oli pitempiaikaisia kaverisuhteita. Kaikki eivät siis vain pääse Vuorimieskilltaan. Mutta väittipä joku myös ISOhenkilöitä kavereiksi.

Vanhempaa opiskelijajunttaa fuksit eivät tunnu vielä kovinkaan hyvin tuntevan. Vastauksista sai kuvan, että vanhemmat tieteenharjoittajat olisivat kovinkin kylmiä keltanokkia kohtaan, ja lisäksi vielä pelottaviakin. Ja sehän siis ei pidä paikkaansa. Kävi myös ilmi, että vanhukset olivat jakaneet salaisia kesätyö- ja opiskeluvinkkejä. Vanhat opiskelijat voisivat mielestäni jakaa näitä neuvoja vaikka toisilleen.

Millaisia sitten ovat olleet syksyn tapahtumat? Kaiketi riittävän kosteita. Taannoin

rakas ylioppilaskuntamme otti fuksitapahtumien alkoholipitoisuuden syyniin mutta Vuorimieskillan tapahtumissa ei siis alkoholi tunnu olevankaan mikään ongelma. Sen vähyys pikemminkin. Ilmaista viinaa kaivataan enemmän (nuorimmaisemme oppivat vielä, että ilmaista viinaa ei ole olemassakaan), mutta melkein puolet vastaajista haluaisi kuiviakin tapahtumia järjestettävän, koska keskellä viikkoa ei ole kiva juopotella. Ihan vain tiedoksi, että kuivia tilaisuuksia järjestetään kyllä. arkipäivisin klo 8-20 ja joskus jopa lauantaisin klo 10-13. Niihin osallistuminen ei ole pakollista mutta eipä sieltä fuksipisteitäkään heru.

Fuksien mieltä ei tunnu painavan ainakaan näin alussa vielä mikään. Ehkä pientä epävarmuutta opiskelujen suhteen oli vastauksista havaittavista. Noin neljännes myönsi olevansa tyytymättömiä WebTopiin.

Fuksina oleminen näyttäisi saavan keskiarvokseen mahtava -:n. Lisäksi fuksius on luvallista tyhmyyttä, ehkä ainutkertaista, turvallista ja parempaa kuin kylmä keitto.

Havainnollistava kuva keitosta.

Ihan vaan toimittajan vinkkinä voin fukseille vihjata, että ottakaa irti kaikki tästä vuodesta ja ottakaa ensi vuonna uudestaan tupsuFUKSINA (ja tietysti ISOhenkilönä).

Terveisin!

Natalie Jakobson

Käytöksen Kultainen Kirja

OSA 59: Vuorimieskillan rapujuhlassa.

Tässä kappaleessa tutustumme Vuorimieskillan rapujuhlien etikettiin. Vuorimiehelle, niin kuin muillekin herrasmiehille on tärkeää oikeanlainen käyttäytyminen, sekä tilanteeseen sopiva ulosanti. Nämä seikat korostuvat varsinkin joka syksy järjestettävissä rapujuhlassa, jossa pienimmälläkin etikettivirheellä voi juhlija tahattomasti nolata itsensä ja seurueensa. On siis erityisen tärkeää hallita ainakin seuraavat osa-alueet.

Pukeutuminen:

Vuorimiehellä on rapujuhlassa aina huoliteltu olemus. Asiantuntemattomasti kaulaan solmittu kravatti joka selvästi sotii värimaailmaltaan niin mautonta pikkutakkia kuin golfhousujakin vastaan on oikeaoppisen pukeutumisen kulmakivi. Kanssajuhli-

joiden huomio herätetään kirkkailla ja huutavilla väreillä. Usein kokeneen pukeutujan tunnistaa rohkeista asuvalinnoista tahi vielä vaatteessa roikkuvasta UFF:n lapusta.

Illan edetessä on hyvä vähentää vaateetusta mahdollisimman paljon. Todellinen herrasmies osaa viihdyttää muuta seuruetta äänentason nostatuksella sekä inspiroivilla tavoilla käyttää vaatekappaleita. Jos olet epävarma sopivasta asukonaisuudesta, on hyvä pelata varman päälle ja olla kelteisillään.

Syöminen ja juominen

Koska rapujen syönti on toissijaista, on syytä keskittyä juomapuoleen. Rapujuhlassa juominen vaatii useiden päivien, jopa viikkojen harjoittelua. Vain kokeilemalla useita alkoholi- ja ruokayhdistelmiä voi jokainen juhli-

ja selvittää henkilökohtaisen alkoholinsietokykynsä. Kun viimein juhla koittaa, tulisi tämä kynnyksellä pitävä mielessä, sillä sen ylittämiseen ei saisi mennä kahta tuntia kauempaa.

Kokenut rapujuhlijä on kontauskunnossa jo sisätiloihin jonottaessaan.

Käyttäytyminen

On sanomattakin selvää, että herrasmiehen käyttäytymisen on oltava moitteetonta. Siksi rapujuhliissa olisi syytä ilmaista asiansa kanssajuhliloille reippaasti ja kuuluvalla äänellä. Muista että rapujuhlat ovat oiva paikka antaa muille niinsanoitusti "palautetta". Jos viesti ei mene perille on hyvä nostaa äänen voimakkuutta sekä käyttää muutamaa voimasanaa huomion herättämiseksi. Naisia puhuteltaessa on hyvä aloittaa pienellä huorittelulla.

Pöydästä poistuttaessa on kohteliasta ilmoittaa kanssajuhliloille mihin on menossa. Rohkeasti tokaistu "Käyn paskalla!", ei jätä kellekään epäselväksi aikeitasi. Takaisin palattaessa on hyvä kertoa

Varoittava esimerkki liian hitaasta juomisesta. Ammatillaiset kutsuvat tätä tilaa "laskuhumalaksi".

esimerkiksi millaista tavaraa tuli. Näytteen tuominen vessapaperilla on myös suotavaa.

Koska väkevien juominen saattaa olla kova pala osalle juhlijoista, ottaa herrasmies vastuulleen myös pöytäseuralaistensa juomien selvittämisen. Tämä tulisi tehdä normaalikäytännöstä poiketen huomiota herättämättä. Esimerkiksi väritöntä viinaa juotaessa on hyvä siirtää juhlaväen huomio toisaalle ja sillä aikaa hörpätä jokaisen snapsilasisista. Luonnollisesti herrasmies laimentaa jäljelle jäävän juoman vedellä.

Muista myös että suoraan pullosta juominen on aina hienompaa kuin lasista siemäily. Koska silloin pidetään aina etiketistä kiinni.

Juhlien lopetus

On ensisijaisen tärkeää, että juonti ei hidastu missään illan vaiheessa, ettei niinsanottu "laskuhumala" pääse yllättämään. Siksi kohtelias juhlijä sammuu niin nopeasti kuin mahdollista.

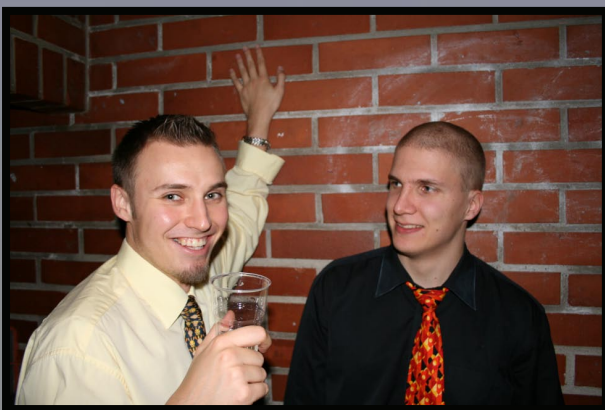
Juhlista poistuminen tapahtuu tällöin luonnollisesti muiden toimesta, eikä kenenkään tarvitse kuunnella itkunsekaista laskuhumalaisen valitusta.

Jos käy niin onnettomasti ettei kovasta alkoholinkäytöstä huolimatta ole sammunut illan aikana on hyvä pitää tunnelmaa yllä vaikkapa hajoittamalla jotain.

Näitä ohjeita noudattamalla on menestyksesi taattu vuorimiesten rapujuhliissa. Seuraavassa luvussa käsitellään oikeaoppista käyttäytymistä jatkoilla.

VUORIMIESKILLAN

11.10.2006 Järjestettiin Rantasaunalla Vuorimieskillan perinteiset rapujuhlat. Rantasaunan oven eteen oli jo hyvissä ajoin kerääntynyt pitkä jono odottamaan sisäänpääsyä. Viimein kello 19:05 ovet avautuivat ja porukka rynnisti sisälle varaamaan parhaat paikat. Eikä kestänyt kauaa kun kaikki olivat asettautuneet jo pöydän ääreen.

Ensimmäiset laulut laulettiin jo tuota pientä aikaa samalla kun nopeimmat tyhjänsivät ensimmäiset pullo koskenkorvaa. Tähän oltiin tietysti varauduttu, joten tarjoilijat kiikuttivat nopeasti paikalle lisää juotavaa.

Pian vuorossa oli salaatti ja leipä, sekä tietysti illan pääruoan rapujen tarjoilu. Sekä ruokaa, että juomaa oli enemmän kuin tarpeeksi tarjolla. Ja vatsansa sai kyllä täyteen raviusta jos vain jaksosi nyhväätä tarpeeksi kauan niiden parissa.

Vaikka tunnelma oli alusta asti erittäin vapautunut, meni se aina vain villimmäksi illan edetessä. Sauna oli lämmin sopivasti kello 21:00, joten sinne siirryttiin pikkuhiljaa.

Loppuilta rullasikin mukavasti eteenpäin omalla painollaan. Kuvat puhukoot puolestaan.

(Lisää kuvia sivuilla 16-17)

Ja tätä sitten syötiin.

RAPUJUHLAT

"Moi! Hei, lähe mun mukaan."

Wuorituoreiden lukkarien ensiesiintymiset.

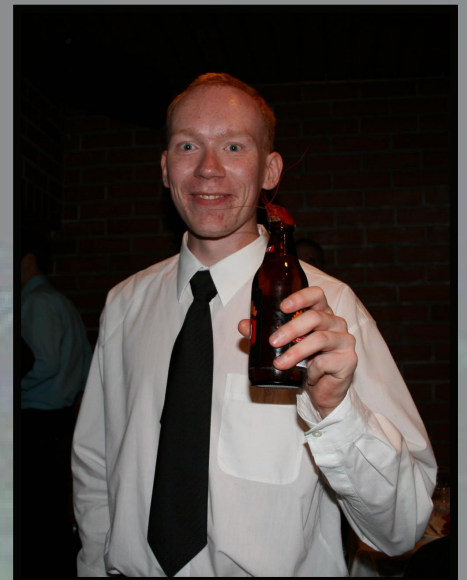
Rapujuhlilla laulettiin
syvään ja hartaasti

Johannan mielestä
wuorimiehistä ei lähde
tarpeeksi ääntä

Ruokaa ja juomaa oli tarjolla vaikka kuinka paljon

Katkarapucoktail ä la Rantanen

VUODEN RAVUN NOUSU...

Wuorikautiset onnittelee uutta vuoden rapua, toisen vuoden opiskelijaa Markus Marttiinia! Toimituksemme tapasi vuoden ravun illan tiimellyksessä ja sai suoritettua nopean haastattelun. Koska Wuorikautiset on pääasiallisesti koko perheen viihdelehti, on vuoden ravun "kielikukkas" peitetty:

W: Onneksi olkoon! Heti ensimmäiseksi klassinen kysymys, miltä nyt tuntuu?

MM: Ihan **Hupsista!** kauheaa olo!

W: Vuoden rapu- palkintohan ei tule helpolla. Millä eväillä voitto tällä kertaa otettiin?

MM: Kossu, kalja ja siideri

W: Perinteikäs valinta. Oliko muista juhlijoista yhtään vastusta?

MM: Ei ollut. **Hupsista!**

W: Paljonko on 6x6?

MM: 36 (toim. huom. vastaus tuli samantien)

W: Sitten politiikkaan, mitä mieltä olet Pohjois-Korean ydinaseohjelmasta?

MM: Ihan vi **Hupsista!** **Hupsista!**

W: Entäs, kuinka aiot nyt käyttää hyväksesi uutta titteliäsi?

MM: No **Hupsista!** kova jätkä, ei kummempaa.

W: Uutena vuorimieskillan rapuedustajana, mitä sanomaa haluat julistaa muille?

MM: Elä syö suoraan rapua joka on käyrällä.

W: Hienoa, miten aiot viettää tulevan vuoden?

MM: Mie oksennan nyt! **Hupsista!** **Hupsista!**
(nousee ylös oksentamaan räntäsaunan pusikkoon)

W: Kuinka paljon viinaa on liikaa?

MM: Mie lähen ny kotio...

Vuoden rapu klo 21:26

Hehän ovat kuin kaksi marjaa...

...JA TUHO

a

s

o

Huonovointisena miehenä vuoden rapu lähetettiin vastentahtoisesti taksiin kotiin jo klo 21:30, joten Wuorikautisten suorittama haastattelu jäi ikävästi kesken. Koska vuoden rapu käytti juhlinta-aikansa erittäin tehokkaasti (noin 2,5 tuntia), oli hänellä nyt edessä uudet haasteet päästä kotiin. Wuorikautiset onnittelee vielä kerran Markus Marttiinia ja toivottaa oikein antoisaa tulevaa vuotta vuoden rapuna!

Taidonnäyte vuoden ravun istumapaikalta.

Vuoden rapu klo 20:43

a
t
o
o

Wuorikautisten toimittaja pistää
peukot pystyyn raville!

LIVET ÄR HÄRLIGT!!!

Niinkuin Seppälä
päissään.

Yksikään juomalasi ei ole turvassa kun viina-
hirmu Pesonen hyökkää pöydän kimppuun.

Hilpeänä
pukuhuoneessa

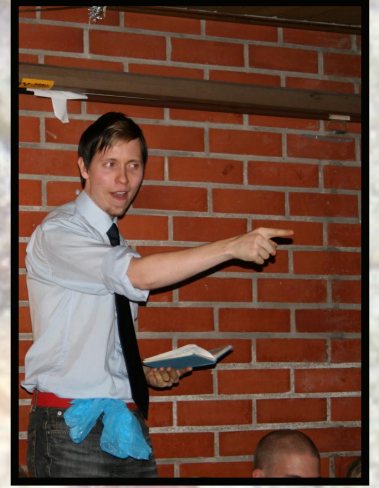
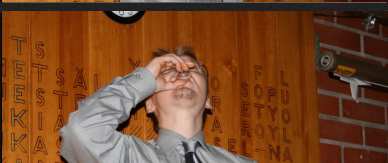

e
s
t
o

Puhiksen malja

Päätoimittaja EVP Jussi Lyytinen esittelee
kädentaitojaan

Rapujuhla-pätkinä porttavaksi. Osaatko sinä sanoa
kumpi saman pöydän äärestä otetuista kuvista on
otettu alkuillasta ja kumpi loppuillasta?

Wuorikautiset 2006-TV Productions ylpeäköinä esittää:

**UUSI SARJA
ALKAA**

Nyt tarjoamme Teille kurkistuksen tulevaisuuden televisioon omalta kotisohvaltanne!

Esittelemme nimittäin Wuorikautiset 2006 TV-productions:in uusimman formaatin, joka ei sen särmikkyudestään ja innovatiivisuudesta huolimatta ole tavoittanut vielä yhtään ostajaa... Juuri kun luulit että "normi-Beebe 2006" on mauttominta TV-viihdettä koko show-bisneksen historiassa me keksimme jotain tällaista! Pian kiltahuoneemme muuttuu Tosi-TV-viihteen alttariksi jonne suljetaan 10 kaikkein kiinnostavinta, komeinta, vahvinta ja parasta kilpailijaa Sinun valvovan silmäsi alle.

Ennen kuin nojaat mukavasti nojatuoliisi ja alat tämän lumoavan matkan uuteen ulottuvuuteen sietää lukea viereiset varoituksen sanaset ja pohtia haluatko vielä katsoa mainoksen loppuun. →

Ohjelman toteutumisen edessä on vielä muutamia teknisiä haasteita ratkottavana, mutta esteiden hävittyä voimme taata tarjoavamme teille parasta TV-viihdettä KOSKAAN!

Ohjelmassamme kymmenen kilpailijaa taistelee paikasta seuraavalle killan vanhempien excursiolle, jossa tarjolla on hyvää seuraa, mukavia bussimatkoja sekä etanolin katkuisia karvanaamoja!

Kilpailijoiksi ohjelmaamme on valittu kansakuntien vaikuttavimmat ja karismaattisimmat henkilöt, joille annetaan viikoittaisia viikkotehtäviä(!), joissa kilpailijat joutuvat mm. leikkimään "polee ja rofee", nirhaamaan kirkonrottia ja rakentamaan kuuraketin käyttäen apunaan vain perunalastupusseja ja tyhjiä kaljatölkkejä!

Jostain ilkeästä syystä nämä kiltiksen uudet asukkaat joutuvat joka viikko nimeämään keskuudestaan kaksi kilpailijaa, jotka joutuvat tiputusäänestykseen! Tiputusäänestyksessä eniten ääniä saanut kilpailija saa yhden minuutin aikaa hyvästellä kiltiksen Mokkaiksen, jonka jälkeen hänet poistetaan kiltahuoneelta.

Varoitus!

Seuraava ohjelma sisältää huonoa huumoria, pyhäinhäväistyksiä ja tabuja mollaavia letkautuksia, jotka eivät sovellu perheen pienimmille eikä heikkohermoisille. Wuorikautiset ei ota mitään vastuuta ohjelman aiheuttamista seurauksista. Tätä ohjelmaa ei ole pakko katsoa.

Jokaisella kilpailijalla on henkilökohtaiset äänestysmenetelmät, joita tulee noudattaa äänestettäessä. Yhden viestin hintana on yleisesti pidetty yhden tähden jaloviina-pulloa, jonka voi tekstiviestin sijasta toimittaa myös jalkaisin Wuorikautisten toimitukselle. Hintaan lisätään jälkikäteen vielä (lehden) toimitus- ja (jaloviina-pullon) käsittelykulut.

Mikäli kiinnostuit tuottamaan sarjamme, lähetä viesti:

"I'm a man with bad sense of humour and business-intelligence and I really want to sponsor all your stupid ideas"

numeroon **IMSORICH!!1**

Tämän Show:n laatua ei voi sanoin kuvailla, Sinun on koettava se itse. Esitelkäämme kuitenkin vielä ennen tämän mainostauon loppua Wuorikautiset 2006 TV-productionin BB-Show @ Kiltis-Shown kilpailijat, nuo aikojemme ritarit:

Nimi: Pietu

Ikä: n. 2000 vuotta

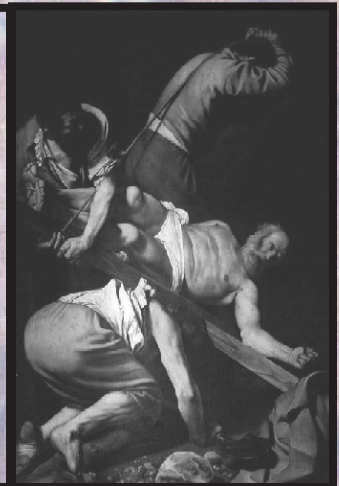
Esine: Avain taivaan valtakuntaan (samalla nyklalla pääsee kiltiksen takahuoneeseen)

Tämä temperamenttinen ja kiivasluonteinen marttyyri nostetaan haudasta ja puhalletaan henkiin pelkästään viihdyttämään Sinua! Hermoheikko Pietu antaa tälle porukalle apostolin kyytiä!

Mikäli haluat että Pietu poistuu kiltikseltä, lähetä tekstiviesti:

"I enjoy seeing half naked men crucified upside-down"

numeroon **RUSIVIKSI**

Nimi: Mama

Ikä: 96 vuotta

Esine: Hernari-purkki köyhille

Rauhan Nobelilla palkittu uu-Mama julistettiin aikanaan paavin toimesta "autuaaksi". Vihdoin hän pääsee maksamaan potut pottuina ja panemaan paavin "raukeaksi". Mama nukkuu syvää untaan Pietun, Jontun ja Hoitsun kanssa talon "elävien kuolleiden huoneessa".

Jos jokin Mamassa pännii, niin laitappa viestiä

"I am cynic and hate that adorable good woman"

numeroon **NOGOOD**

Nimi: Mara

Ikä: 69 vuotta

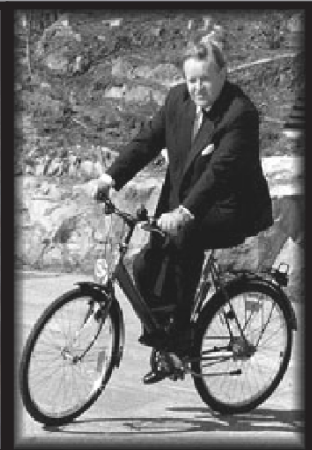
Esine: Naudan ruho

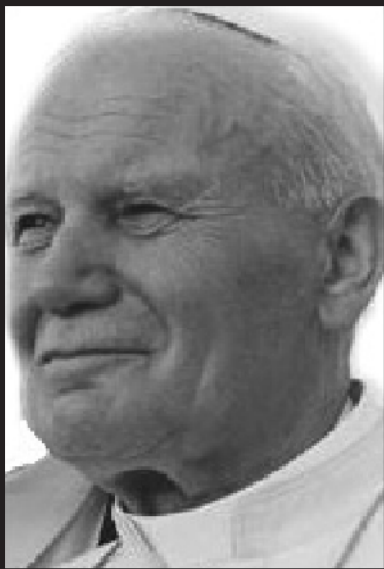
Nobelin rauhanpalkintoehdokas kiltiksen ahtaassa WC:ssä kovassa kakka-hädässä? This time the shit really hits the fan! Tämä sovittelija saisi näin halutessaan vaikka Aku Ankan ja Teppo Tulpun ainaiset riidat loppumaan!

Jos tuntuu, että olet nähnyt tarpeeksi Maraa, lähetä viesti

"make love, not peace"

numeroon **FATSOMAN**

Nimi: Jonttu
Ikä: 86 vuotta
Esine: Ekskommunikaattori

Kolmanneksi pisimpään paaviutta aikanaan harrastanut apostoli Pietarin seuraaja, joka ei pasko eikä peseydy! Kahdesta murhayrityksestä selvittyään Jontun nitisti lopulta virtsatietulehdus, joka oli mielestämme niin nolo tapa lähteä pallolta, että kutsuimme hänet takaisin. Uudelleen syntyneellä jumalan ruoskalla on nyt lupa maistaa kiellettyä hedelmää ja ”autuaan” käsittelyssä Paavista muovautuukin oikea motherfucker!

Mikäli haluat että Paavi lähtee, lähetä viesti
”I wanted to believe”
 numeroon **VOITSIISUS**

Nimi: Antsa
Ikä: 44 vuotta
Esine: Tonkallinen Tolua

Keittiöliuotinten asiantuntijana Antsa huolehtii kiltiksen ruoanlaitosta ja kaupassa käynnistä. Tämä mies on valmis myymään vaikka molemmat leegonsa jotta taloon saadaan hauskaksi tekevä määrä viunaa! Varsinaisen Metadon-Man!

Kun huomaat, että Antsa ei naurata enää, lähetä viesti
”No widdu jäätäkä ljibee jo”
 numeroon **PARTSI**

Nimi: Karva-Deivid
Ikä: 54 vuotta
Esine: ”Looking For Freedom” – CD

14 albumia musaa, 90 jaksoa ritari ässä. 242 jaksoa Baywatchia, yli sata miljoona dollaria ja kuusi miljardia rintakarvaa! Tätä miestä ei pidättelee mikään! Kiltiksen naiset, käykää kontallenne!

Äänestäaksesi Karva-Deivid ulos talosta kirjoita viestiisi
”jump to your car and drive it into the lake”
 ja lähetä se nroon **NOHAIRS**

Nimi: Barbi
Ikä: 64 vuotta
Esine: Karun elämäntyön Grammy

Jopa äitinsä mielestä liian ruma tyttö on tämän showbusiness-sopan valkosipuli! Pari kuukautta selibaattia ja jopa Barbilla riittää ottajia! Onneksi kiltiksen keittiön kaapit ovat ladattuna täyteen paperipusseja...

Mikäli mielestäsi Barbin pitäisi lähteä, lähetä viesti
”Too ugly women should stay out of my TV”
 numeroon **2UGLY4ME**

Nimi: Karppis
Ikä: 64 vuotta
Esine: Karvahatun hoitoaine IHQ-2000

Kun Karppis kuuntelee, kaikilla on asiaa ja kun hänellä on asiaa, kaikki kuuntelevat! Ensimmäisen illan jälkeen Karppis luultavasti lukittautuu päiväkirjahuoneeseen vuodattamaan kaikkea sitä paskaa mitä yhteiskunta tuottaa. Karppis tuo kiltahuoneelle rakkautta ja anarkiaa!

Jos Karppis alkaa pännimään, lähetä viesti:
"viekää se karvahattu hemmettiin mun ruudusta"
 numeroon **LIPPISRUULSOK**.

Nimi: Mäkkäri
Ikä: 56
Esine: DO-IT Linkkarin hoitosarja

139 jaksoa raudan kovaa actionia! Kiltiksellä tarvitaan talonmiestä ja tämä mies tekee vaikka kokonaisen talon linkkuveitsellä ja jeesusteipillä! Mäkkäri löydettiin auringonlaskusta moottoripyöränsä ja poikansa kanssa, jossa he olivat nätisti viihtyneet viimeisen jakson jälkeen, eli yli 14 vuotta! TV-viihteen nimissä myös tämä mies kaivettiin naftaliinista ja tuotiin katsojiamme valvovien silmien alle tekemään temppunsa vielä viimeisen kerran!

Jos jostain syystä toivot Mäkkäriin poistuvan talosta, lähetä viesti
"I hate men who dont have public firstnames"
 numeroon **ANGUS**

Nimi: Hoitsu
Ikä: 186 vuotta
Esine: LubriWax™ kumihanskat

Kun kaksi himokasta laulaja-näyttelijää suljetaan samaan taloon, on paikalta parasta löytyä myös über-kättilö! Tämä nainen saa pian kaikki innostumaan sairaanhoidosta ja showmme jälkeen terveyden huollon jonot ovat vain ikäviä muistoja!
 Let them come!

Jos tahdot että Hoitsu lähtee talosta, lähetä viesti
"I want to see those two artists' ugly newborn-babies do the benji-jump with their umbilical cords"
 numeroon **NYTLOPPU**

Wuorikautiset 2006 TV-production's BB-show @ Kiltis soon on a TV-channel near you! Be there or we'll get you there!

LUONTONURKKAUS

Heipä hei taas rakkaat lukijat! Tämän luontonurkkauksessa on tänään esittelyssä rapujuhliissa yleisesti esiintyvät äyriäiset, sekä niiden elintavat. Äyriäiset yleensä ovat rauhallisia eläimiä, mutta syksyisin ne villiintyvät ja saattavat olla ihmisille haitallisia, jopa vaarallisia. On siis hyvä tunnistaa jo pitkältä eri lajit ja tietää niiden luonnollisesta käyttäytymisestä.

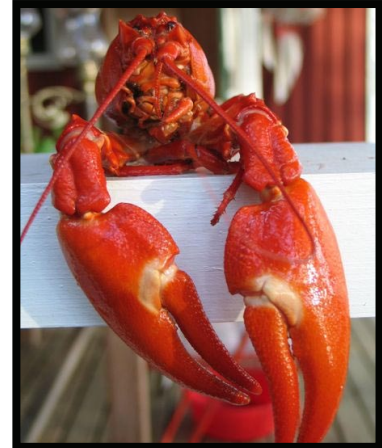
Työrapu (*Astacus Fuxius*)

Tämä varsin nuori lajike esiintyy tasaisesti rapujuhlien aikana. Se on usein pieni ja huomaamaton, mutta erittäin työteliäs. Tämän takia usein isompikokoiset ravut käyttävät tätä lajiketta hyväksi mm. omien jätteitensä korjaamiseen. Siksi työrapu hyödyttääkin koko ekosysteemiä. Lajike viihtyy hyvin suuren työravun seurassa.

Juhlarapu (*Astacus Tupsufuxius*)

Vaikka ulkomuodoiltaan kännirapu muistuttaakin paljon työrapua, ei näitä kahta lajiketta kannata sekoittaa keskenään. Kyseessä on nimittäin aivan eri laji, vaikka ne kuuluvatkin samaan pääryhmään. Toisin kuin työrapu, kännirapu on usein kooltaan hieman isompi ja selvästi äänekkäämpi. Kännirapu on yksi yleisimmistä lajikkeista rapujuhliissa. Kännirapujen käyttäytyminen on hyvin vaihtelevaa yksilöiden kesken ja joistain heistä saattaa kasvaa jopa kuningasrapuja.

Kännirapu (*Vuorius Miehius*)

Tämä lajike on vesien kokenut tallaja ja esiintyy usein rapujuhliissa. Aivan kuten juhlaravuilla, on känniravuilla hyvin vaihteleva käyttäytyminen yksilöiden kesken. Jotkut yksilöistä ovat erittäin rauhallisia, kun taas toiset voivat olla hyvinkin vaarallisia ja aggressivisia. Tämä on rapujuhliissa selvästi yleisin rapulajike.

Kossuhummeri (*Homarus Tolppis*)

Kossuhummeri on äyriäislajeista selvästi suurikokoisin ja sen tunnistaa helposti paitsi suuresta vartalosta, myös usein kaljasta pääläestä. Vaikka kossuhummerin koko saattaa pelästyttää monia, kyseessä on kuitenkin melko harmiton laji. Lajille ominaista on kuitenkin voimakas ääntely ja kova alkoholinsietokyky. Rapujuhlien aika on kossuhummerille uudistautumisen aikaa, jolloin se irroittautuu kuorestaan ja paljastaa koko ruhonsa.

Kuningasrapu (*Caennis Idiomaticus*)

Myös kuningasrapu on helppo tunnistaa, sillä se esiintyy varsin aggressiivisesti ja kovaäänisesti. Kuningasrapu on hyvin suosittu ja se nauttiikin olostaan huomion keskipisteessä. Varsinkin rapujuhlien aikaan kannattaa varoa kuningasravun läheisyyttä, sillä se saattaa olla vaarallinen muille ja jopa itselleen. Kuningasravun elinkaari on kuitenkin varsin lyhyt, eikä siitä ole vaivaa pitkäksi aikaa, sillä se lähtee jo alkuillasta kotiinsa keräämään voimia.

Suuri työraapu (*Isannicus Emannicus*)

Suuri työraapu, toiselta nimeltään myös IE-rapu, kuuluu työraapujen heimoon, mutta on selvästi työraapua harvinaisempi. Suurta työraapua tapaa useimmiten vain rapujuhlien perimmäisestä nurkasta touhuamassa. Vaikka tämän lajikkeen yksilöiden kokoerot ovat suuret, on niille varsinkin rapujuhliissa ominaista raskas puurtaminen, sekä syvä vitutus.

Vuorimiehen kanssa: Osa 5
Rapujuhlat

Markus Nuotto

Rapujuhliissa nuori vuorimies tutustuu vanhempiin tieteenharjoittajiin. Hän yrittää tehdä vaikutuksen ja tarjoaa paljon juotavaa.

Nuoren vuorimiehen kokemattomuus kuitenkin kostaatuu hänen yrittäessään esittäytyä nurkan takana opiskelijatoverilleen kovana ryyppääjänä.

Sillä on olemassa vain yksi olento, joka pystyy juomaan enemmän viinaa kuin vuorimies, ja se on n:nnen vuosikurssin vuorimies.

METROKIERROS

Rankkojen ISOsitsien jälkeen päätimme parantaa edellisillan tuhoja pienellä baarikierroksella Helsingin halki. Todettuamme Mellunmäen jo aivan liian tutuksi paikaksi, joukkioimme päätti aloittaa kierroksen Vuosaaresta. Osa porukasta (mm. allekirjoittaneet) kärsivät hieman suuremmasta väsymyksen tilasta kuin muut, joten kokoonpanomme eri asemilla vaihteli jonkin verran.

11.00 Vuosaari -> Pizzeria Pub PAMELA

Urheimmat aloittivat oluella, osa luotti vielä tässä vaiheessa veden parantavaan voimaan. Happy hour toi meidän lisäksemme paikalle myös kanta-asiakkaat.

12.30 Rastila -> Pikku Pelikaani

Puulainen vahvistuksemme Haronen alkoi kaipailla puolentoista litran vesipulloonsa vettä väkevämpää. Baarimikko kieltäytyi kaatamasta kossua suoraan pulloon, joten ainoaksi vaihtoehdoksi jäi shottien ostaminen. Viinan saaminen pulloon vaatikin sitten todellisia insinööritaitoja suppilon puuttuessa.

14.00 Puotila

Tarkoituksemme oli käydä tutustumassa Puotilan ostoskeskuksen ihastuttaviin lähipubeihin. Noustuamme väärälle puolelle Itäväylää, päätimme laiskoina kävellä suoraan Itäkeskukseen.

Vauhtiin päässyt Haronen päätti lainata ohikulkevan pikkupojan polkupyörää parempien kulkuvälineiden puuttuessa. Matka taittuikin sujuvasti Itäkeskuksen kulmille asti. Pyöräkin päätyi takaisin omistajalleen.

14.30 Itäkeskus -> East Club

Allekirjoittaneiden vanha tuttu jo vuosien takaa. Täällä päätettiin hankkiutua krapulasta lopullisesti eroon muutaman Valkovenäläisen ystävällisellä avustuksella. Riski tuttujen tapaamiseen sai erät sonnustautumaan hyvin muodikkaisiin suuriin aurinkolaseihin ja huiveihin. (Onhan se nyt kuitenkin melko noloa olla tällaisessa paikassa keskellä arkipäivää...)

16.00 Metro, Itäkeskus-Sörnäinen

Aikarajoitteiden takia (Alvari-Rock odotti) päätimme

ohittaa muutaman pysäkin ja mennä suoraan asiaan, Sörnäisiin. Matka taittui vauhdikkaasti laulun raikuessa metrovaunussa. Sörnäi Gusha viihdytti varmasti kanssamatkustajia yhtä paljon kuin laulajiakin.

16.15 Sörnäinen -> Sivuraide

Nälän yllättäessä on pakko syödä ja viinikin oli halpaa. Jos ei ollut omaa pizzaa, aina saattoi pyytää kanta-asiakkailta jämpäloja.

17.00 Ruoholahti -> Ravintola Poiju

Merellisissä maisemissa kuuma kossuvesi maistuu. Ainakin Haroselle. Yritimme ottaa matkaaajista ryhmäkuvaa, ja tulokset olivat vähintäänkin mielenkiintoisia. Leennokkaan keskustelun lomassa kiistelimme siitä, onko Ruoholahdessa kanaali, kanava vaiko kenties oja. Kiista jatkuu yhä.

18.00 Bussi, matkalla Otaniemeen

Vaikeuksien jälkeen päädyimme lopulta kaikki samaan sekä oikeaan bussiin.

Jatkokierrrosta odotellessa,

Metromatkaaajat

FUKSIT KERTOVAT

Koverhar-excu 28.9.

Tihkusateisena syyskuun aamuna kello 11 seisoi kiltahuoneen edessä epämääräinen fukseista ja muutamasta vanhemmasta tieteiharjoittajasta koostuva joukko. Bussin noustuamme suuntana oli Hangon ja Tammisaaren välillä sijaitseva Ovakon Koverharin terästehdas. Menomatka sujui rattoisasti jutellessa ja maisemia ihmetellessä.

Perille saavuttuamme bussin fuksiosuus kiinnitti huomiota lähinnä ruosteiseen yleisilmeeseen (“Ai eiks tääl tehtykään sitä ruostumatonta terästä?!” -nimetön fuksi) sekä tehtaasta nousevaan sankkaan savuun, joka sittemmin paljastui vesihöyryksi.

Viime vuodesta oppineena isäntäväki vei vieraat suoraan syömään. Pannukakuntäyteisellä mahalla olikin huomattavasti mukavampi keskittyä ajoihin unettavahkoon luento- ja K1-matikan aamuluentojen väsymystasolle ei tässä päästy.

Kuultuamme pakolliset informaatiot teräksentuotannon määrästä ja koksen kulutuksesta, pääsimme vihdoinkin odotetulle tehdaskierrokselle, joka osoittautuikin reissun ehdottomasti parhaaksi kokemukseksi. Kuuden hengen ryhmissä sinisetakkiset pikku-ukot kiersivät pelottavaa laitosta, jossa satunnaiset kuumat hönkäykset, ajoittaiset kovat äänet sekä kipinöiden roiskahtelut pitivät jokaisen varuillaan. Sulan teräksen kaataminen mikseristä senkkaan oli huikean näköistä puuhaa.

Tehdaskierroksen jälkeen isäntäväki kyyditti vierailijat Tammisaareen jatkamaan iltaa

virvokkeiden ja kevyen purttavan merkeissä. Halukkaat pääsivät myös saunomaan. Illan edetessä fuksien oluenkulutus ei vanhempien mielestä vastannut viime vuoden odotuksia, jolloin juotavaa jouduttiin hakemaan kesken illan lisää.

Isäntämme tosin lopettivat purnauksen lyhyeen ilmoittamalla, että jäljelle jääneet juomat siirtyisivät lähtiessämme mukaan bussiin. Ehdotus palkittiin raikuvin aplodein, eikä kenenkään naamalla näkynyt murhetta bussin lähtiessä kotimatikalle iltayhdeksän aikoihin.

Hilpeä bussimatka takaisin Otaniemeen kului rattoisasti uusia lauluja opetellessa ja eväitä nauttiessa. Erityisesti fuksijoukon mieleen oli sittemmin lukkariksikin valitun Markuksen PornoJenkka, jota laulettiin puolentoista tunnin bussimatkastasta noin tunti. Perille päästyämme osa porukasta jaksoi vielä aamun aikaista herätystä uhmaten lähteä Keltsuun jatkamaan illanviettoa.

Reissu oli kaikin puolin onnistunut, mistä kiitos kuuluu Timo “Master of Excursion” Hannukaiselle, mukana olleille raatilaisille sekä tietysti illan isännillemme Ovakolta.

Tatu Karlström & Antti Myyrä

Sarjakuva tavallisesta naisesta, joka on naimisissa teekkarin kanssa.

OSA 2: Rapujuhlat

Kaikki hahmot ovat fiktiivisiä. Sarjakuvassa esitetyt mielipiteet eivät kuvasta oikeiden ihmisten mielipiteitä.

[Signature] 2006

Rapujuhlat

Vihdoin se on täällä: Vuorimieskillan rapujuhlat!

Nyt Vuorikautiset tarjoaa sinulle tämän unohtumattoman elämyksen yksissä kansissa. Sukella pinnan alle ja koe taianomainen tarina Vuorimiesten syksyisestä illasta Otaniemen uumenissa jossa vain taivas on rajana. Tarina josta ei puutu jännitystä, romantiikkaa eikä vauhtia. Tarina tunteiden palosta, jota edes jäävuoret eivät voineet sammuttaa.

Vau mikä tuuri!
Päästiin Vuorimieskillan
rapujuhille! Ja vielä
ilmaiseksi sisään!

*Nulla placere diu nec vivere carmina pos-
sunt quae scribuntur aquae pot oribus*